

Εἶπε
Γέρων...

Παλαιές καὶ Σύγχρονες
Οἰκοδομητικὲς Διηγήσεις
καὶ Διδασκαλίες

■ Νῆψις καὶ Προσευχὴ φυλάσουν τὸ Φῶς τοῦ Νοῦ

Ἡ ἡσυχία ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Θεία Εὐχαριστία*

Προσοχὴ μετὰ τὴν Λειτουργία

Ἔλεγον περὶ τοῦ ἄββᾶ Ἀπολ-
λῶ, ὅτι εἶχε μαθητὴν ὀνόμα-
τι Ἰσαάκ, πεπαιδευμένον εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

• Καὶ ἐκτῆσατο τὴν τῆς ἀγί-
ας Προσφορᾶς ἡσυχίαν καὶ
ὅταν ἐξήρχετο εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν, οὐ συνεχώρει τινὰς
ἐλθεῖν εἰς συντυχίαν ἑαυτοῦ.

Ἦν γὰρ ὁ λόγος αὐτοῦ οὕτως·
ὅτι πάντα καλὰ ἐν καιρῷ
αὐτῶν. Καιρὸς γὰρ τῷ παντὶ
πράγματι.

Καὶ ὅταν ἀπέλυεν ἡ Σύναξις,
ὡς ἀπὸ πυρὸς ἦν διωκόμενος,
ζητῶν καταλαβεῖν τὸ κελλίον
αὐτοῦ.

Πολλάκις δὲ ἐδίδετο τοῖς ἀ-
δελφοῖς ἀ-
πὸ Συνάξε-
ως παξαμά-
της καὶ πο-
τήριον οἴ-
νου·

αὐτὸς δὲ

Ἔλεγον γιὰ τὸν Ἀββᾶ Ἀπολ-
λῶ, ὅτι εἶχε ἓναν μαθητὴ ὀ-
νόματι Ἰσαάκ, ποὺ ἦταν καταρ-
τισμένος γιὰ κάθε ἔργο ἀγαθό.

• Αὐτὸς ἀπέκτησε τὴν ἡσυ-
χία ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Θεία
Εὐχαριστία. Ὅταν ἔβγαινε νὰ
πάει στὴν ἐκκλησία, δὲν δεχό-
ταν κανένα γιὰ συνομιλία.

Ἦ ἀποψὴ τοῦ ἦταν, ὅτι ὅλα εἶ-
ναι καλὰ, ὅταν γίνονται στὴν
κατάλληλη ὥρα γι' αὐτά. Δι-
ότι, ὑπάρχει γιὰ κάθε πρᾶγμα
ἡ κατάλληλη ὥρα.

Καὶ ὅταν ἀπέλυε ἡ Θεία Λει-
τουργία, σὰν νὰ τὸν κυνηγοῦ-
σαν φλόγες, ζητοῦσε νὰ φθάσει
στὸ κελλί του.

Πολλὲς φορές δινόταν στοὺς
ἀδελφούς μετὰ τὴν Ἀκολου-
θία παξιμάδι καὶ ἓνα ποτήρι
κρασί.

Αὐτὸς ὅμως δὲν τὰ ἔπαιρνε,
ὄχι γιὰτι δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ
τὴν εὐλογία τῶν ἀδελφῶν, ἀλ-

οὐκ ἐλάμβανεν, οὐκ ἀπωθούμενος τὴν εὐλογίαν τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ τὴν τῆς Συνάξεως ἐπικρατῶν ἡσυχίαν.

* * *

Ἐγένετο δὲ αὐτῷ ἐν ἀρρωστίᾳ κατακεῖσθαι καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀδελφοὶ ἦλθον τοῦ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

Καθεζόμενοι δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες·

Ἄββᾶ Ἰσαάκ, διατι ἀπὸ Συνάξεως φεύγεις τοὺς ἀδελφούς;

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι·

Τοὺς ἀδελφοὺς οὐ φεύγω, ἀλλὰ τὴν τῶν δαιμόνων κακοτεχνίαν. **Καὶ** γὰρ ἐὰν κατέχη τις λαμπάδα φωτὸς καὶ βραδύνη εἰς τὸν ἀέρα ἰστάμενος, σβέννυται ἀπ' αὐτοῦ. **Οὕτω** καὶ ἡμεῖς, φωτιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἁγίας Προσφορᾶς, ἐὰν βραδύνωμεν ἔξω τοῦ κελλίου, σκοτιζεται ἡμῶν ὁ νοῦς.

* * *

Αὕτη ἡ πολιτεία τοῦ ὁσίου ἄββᾶ Ἰσαάκ.

λὰ γιὰ νὰ διαφυλάξει τὴν ψυχικὴ γαλήνη καὶ ὠφέλεια ποὺ ἐπαιρνε ἀπὸ τὴν Θεία Λειτουργία.

* * *

Συνέβη λοιπὸν κάποτε ν' ἀρρωστήσει καὶ νὰ πέσει στὸ κρεβάτι. **Οἱ** ἀδελφοὶ τὸ ἔμαθαν καὶ πῆγαν νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν.

Τὴν ὥρα ποὺ κάθονταν οἱ ἀδελφοί, τὸν ἐρώτησαν:

«Ἄββᾶ Ἰσαάκ, γιατί μετὰ τὴν Λειτουργία ἀποφεύγεις τοὺς ἀδελφούς;».

Καὶ τοὺς ἀποκρίθηκε:

«Δὲν ἀποφεύγω τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ τὰ δόλια τεχνάσματα τῶν δαιμόνων. **Εἶναι** γνωστὸ ὅτι, ἂν κρατάει κανεὶς ἀναμένη λαμπάδα καὶ παραμένει πολλὴ ὥρα στὸν ἀέρα, θὰ σβήσει ἀπὸ τὸν ἀέρα. **Ἔτσι** καὶ ἡμεῖς, παίρνοντας φωτισμὸ ἀπὸ τὴν Θεία Εὐχαριστία, ἂν χρονοτριβήσουμε ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί, θὰ σκοτεινιάσει ὁ νοῦς μας».

* * *

Τέτοια ἦταν ἡ ζωὴ τοῦ Ἄββᾶ Ἰσαάκ.

□

(*) Τὸ Μέγα Γερροντικόν-Θεματικὴ Συλλογὴ, τ. Γ', Κεφάλ. ΙΑ', § 42, σελ. 296-299, ἐκδόσεις Γυναικείου Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1999. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.